

Сборник съдебна практика

Дело C-621/11 P

New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG
срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

„Обжалване — Заявка за регистрация на словна марка на Общността „FISHBONE“ — Производство по възражение — По-ранна национална фигуративна марка „FISHBONE BEACHWEAR“ — Реално използване на по-ранната марка — Вземане предвид на непредставени в определения срок допълнителни доказателства — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 42, параграфи 2 и 3 и член 76, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 2868/95 — Правило 22, параграф 2“

Резюме — Решение на Съда (четвърти състав) от 18 юли 2013 г.

Марка на Общността — Производство по възражение — Факти и доказателства, които не са посочени в подкрепа на възражението в определения за целта срок — Вземане предвид — Правомощие за преценка на апелативния състав

(член 42, параграф 2 и член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 на Съвета; член 1, правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95 на Комисията)

От текста на член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 относно марката на Общността може да се направи извод, че при липса на разпоредба в обратния смисъл общото правило е, че представянето на факти и доказателства от страните е възможно след изтичане на сроковете, на които е подчинено това представяне съгласно разпоредбите на Регламент № 207/2009, и че в никакъв случай не е забранено Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да вземе предвид такива късно посочени факти и късно представени доказателства. Като уточнява, че тя „може“ в подобен случай да реши да пренебрегне такива факти и доказателства, посочената разпоредба всъщност предоставя на Службата широко право на преценка, за да реши дали следва да ги вземе предвид, или да ги пренебрегне, като мотивира решението си по този въпрос.

По-специално по отношение на представянето на доказателства за реалното използване на по-ранната марка в рамките на производствата по възражение следва да се посочи, че макар в член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009 да се предвижда, че по молба на заявителя притежателят на по-ранна марка, който е направил възражение, представя доказателства за реалното ѝ използване, и че при липсата им възражението се отхвърля, посоченият регламент не съдържа разпоредба, в която се уточнява срокът, в който трябва да се представят тези доказателства. В замяна на това в правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95 за прилагане на Регламент № 40/94 относно марката на Общността в това отношение се предвижда, че ако е подадена такава молба, Службата изисква от притежателя на по-ранната марка да представи доказателство за използването на марката или да докаже, че има основателни причини за неизползването ѝ, в уточнен от нея срок.

Така, когато доказателствата, приети за относими с оглед на доказването на използването на спорната марка, са представени в срока, определен от Службата на основание правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95, представянето на допълнителни доказателства за това ползване е възможно и след изтичането на посочения срок. В подобен случай не е забранено Службата да вземе предвид такива късно представени доказателства, като упражни предоставеното ѝ право на преценка по член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

По отношение на упражняването на правото на преценка от страна на Службата с оглед на евентуалното вземане предвид на късно представените доказателства, следва да се припомни, че Съдът вече е приел, че вземането предвид на такива факти и доказателства от Службата при произнасяне в процедура по възражение може в частност да бъде оправдано, ако службата счита, от една страна, че късно представените факти и доказателства могат на пръв поглед да бъдат от действително значение за изхода на висящата пред нея процедура по възражение, а от друга — че стадият на процедурата, в който е извършено късното представяне, и съпътстващите го обстоятелства допускат вземането предвид на фактите и доказателствата.

(вж. точки 21—25, 30 и 33)